

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 28/06-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti R., spol. s r. o., B., právne zastúpenej advokátom JUDr. R. S., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 p o r u š i l právo spoločnosti R., spol. s r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Spoločnosti R., spol. s r. o., p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Spoločnosti R., spol. s r. o., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 794 (slovom desaťtisíc sedemstodeväťdesiatštyri slovenských korún), ktorú je

Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. R. S., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 28/06-9 zo 6. februára 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti R., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že 29. októbra 2001 podala sťažovateľka okresnému súdu žalobu o zaplatenie 2 147 030 Sk z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobe bola pridelená spisová značka 6 C 157/01. Dňa 2. mája 2002 bola predsedovi okresného súdu doručená sťažnosť sťažovateľky z 26. apríla 2002 týkajúca sa prietahov v napadnutom konaní. Dňa 9. júla 2002 bola sťažovateľke doručená odpoveď na túto sťažnosť, v ktorej predseda okresného súdu zdôvodňuje prietahy v napadnutom konaní tým, že zákonná sudkyňa pracuje na oddelení s viac ako 500 vecami. Dňa 5. septembra 2002 bolo sťažovateľke doručené vyjadrenie protistrany. Z dôvodu pretrvávajúcej nečinnosti súdu bol právny zástupca sťažovateľky nahliadnuť do spisu 5. augusta 2002 a opätovne 2. júna 2003, pričom zistil, že vo veci sa nekoná, a preto 3. júna 2003 podal žiadosť o nariadenie pojednávania. Na túto žiadosť súd nereagoval, preto sťažovateľka podala 6. augusta 2003 opätovne sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej žiadala o prešetrenie postupu súdu a prijatie opatrení na odstránenie pretrvávajúceho porušovania jej práv. Následne súd nariadil pojednávanie na 4. december 2003, čo je viac ako 24 mesiacov po podaní žaloby. V napadnutom konaní boli

vykonané ďalšie pojednávania, a to 2. februára 2004, 18. marca 2004, 17. mája 2004 a posledné 24. júna 2004. Dňa 28. apríla 2005 bol právny zástupca sťažovateľky nahliadnuť do spisu, kde zistil, že od posledného pojednávania súd neurobil žiadny právny úkon. Podľa názoru sťažovateľky v konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Z dôvodu prietahov v konaní, a pretože právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je neúmerne porušované, domáha sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

1.2 Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo R., spol. s r. o., B. (...), na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 konal bez zbytočných prietahov.

3. Spoločnosti R., spol. s r. o., B. (...), priznáva finančné zadosťučinenie 40.000,- Sk (...), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 6.887,- Sk (...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou JUDr. E. F., listom z 25. marca 2008 sp. zn. Spr. 3183/07 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 6. mája 2008.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení popísala chronologický prehľad úkonov vykonaných v danej veci a uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) som toho názoru, že prietahy, ktoré vznikli sú úmerné náročnosti vybavovanej veci ako i množstvu vybavovaných vecí v oddelení 6C a viacnásobné prerozdelenie veci vzhľadom na personálne zmeny v obsadení sudcov Okresného súdu Bratislava III.

Netrvám na ústnom prejednaní veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu podpredsedníčky okresného súdu uviedol, že:

„(...) Sťažovateľ R., spol. s r. o., (...) týmto oznamuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že netrvá na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

(...) prietahy, ku ktorým počas celého konania dochádzalo, boli mnohokrát neopodstatnené. Návrh na Okresný súd Bratislava III bol podaný dňa 29. 10. 2001 a takmer až po ôsmich mesiacoch bol doručený odporcovi na vyjadrenie, pričom porušovateľ predmetný návrh zaslal odporcovi až po sťažnosti na prietahy v konaní podané právnym zástupcom sťažovateľa.

Odporca sa k návrhu vyjadril už podaním zo dňa 25. 6. 2002, avšak toto vyjadrenie bolo sťažovateľovi doručené až 5. 9. 2002.

Nakoľko v predmetnej veci naďalej dochádzalo zo strany porušovateľa k nečinnosti, dňa 3. 6. 2003 požiadal sťažovateľ o vytýčenie termínu pojednávania, na ktoré porušovateľ nijakým spôsobom nereagoval. Po opätovnej sťažnosti na nečinnosť súdu zo strany sťažovateľa podanej dňa 6. 8. 2003 vytýčil porušovateľ pojednávanie na termín 4. 12. 2003, čo je viac ako 24 mesiacov po podaní žaloby.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že k prietahom v konaní dochádzalo už v období pred prerozdeľovaním agendy na Okresnom súde Bratislava III, ku ktorému došlo až v roku 2005. Prerozdeľovanie agendy teda v tom čase nemohlo byť a ani nebolo dôvodom, pre ktoré prietahy v konaní vznikali. (...)

Týmto žiadame Ústavný súd Slovenskej republiky, aby sťažnosti sťažovateľa zo dňa 26. 1. 2006 vyhovel a vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetná vec už bola na prvom stupni rozhodnutá a bola prejednávaná aj na Krajskom súde v Bratislave, vydal nasledovný nález

1. Základné právo R., spol. s r. o. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 porušené bolo.

2. Spoločnosti R., spol. s r. o. (...) priznáva finančné zadostučinenie 40.000,- Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. *Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 10.794,- Sk (...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.*“

3. Pretože účastníci konania netrvali na ústnom pojednávaní o napadnutej veci, ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 6 C 157/01:

Dňa 29. októbra 2001 podala sťažovateľka proti Slovenskej republike, zastúpenej Ú. (ďalej len „odporca“), žalobný návrh na „zaplatenie 2 147 030 Sk z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom“.

Dňa 18. júna 2002 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu.

Dňa 26. júna 2002 na základe telefonickej požiadavky odporca zaslal okresnému súdu spis sp. zn. V-3249/98.

Dňa 27. júna 2002 odporca doručil okresnému súdu svoje „stanovisko k žalobe“.

Dňa 2. septembra 2002 zákonný sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby stanovisko odporcu k žalobe bolo doručené sťažovateľke.

Dňa 30. novembra 2003 okresný súd telefonicky upovedomil účastníkov o nariadení pojednávania na 4. december 2003.

Dňa 4. decembra 2003 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom sťažovateľka rozšírila svoju žalobu a ktoré bolo odročené na 2. február 2004 za účelom predvolania svedkov JUDr. J. B. a JUDr. E. Ď.

Dňa 26. januára 2004 odporca ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní a navrhol pojednávanie odročiť.

Dňa 2. februára 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 18. marec 2004.

Dňa 5. februára 2004 JUDr. J. B., zástupkyňa S. k. P., sa ospravedlnila okresnému súdu za svoju neúčast' na pojednávaní v predmetnej veci.

Dňa 11. februára 2004 okresný súd predvolal ako svedka znalca Ing. J. K. Súčasne ho vyzval, aby zaslal súdu originál znaleckého posudku.

Dňa 18. marca 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom súd pripustil zmenu petitu návrhu, pričom pojednávanie odročil na 17. máj 2004 s tým, že bude predvolaný svedok M. P.

Dňa 30. marca 2004 právny zástupca sťažovateľky zaslal súdu výpis z registra súdnych znalcov týkajúci sa Ing. J. K.

Dňa 8. apríla 2004 okresný súd vyzval S. k. P., aby zaslala súdu „*fotodokumentáciu plachty objednávok pre vydanie LV v k. ú. Š., na ktorej je zachytená objednávka č. 5962/98*“. Ďalej žiadal „*o zaslanie písomnej informácie ohľadom aktuálneho bydliska p. E. Š., prípadne zaslanie rodného čísla za účelom zistenia jej pobytu*“.

Dňa 20. apríla 2004 okresný súd vyzval Ing. J. K. o zaslanie originálu znaleckého posudku.

Dňa 29. apríla 2004 S. k. P. zaslala okresnému súdu požadované informácie.

Dňa 4. mája 2004 okresný súd požiadal S. k. P. o oznámenie súvisiaceho čísla konania.

Dňa 17. mája 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. jún 2004 za účelom predvolania svedkov M. P. a E. Š.

Dňa 18. mája 2004 okresný súd predvolal svedka M. P. pod hrozbou poriadkovej pokuty a predvedenia a opätovne žiadala Ing. J. K. o zaslanie originálu znaleckého posudku.

Dňa 21. mája 2004 Ing. J. K. doručil súdu originál znaleckého posudku.

Dňa 2. júna 2004 svedkyňa E. Š. požiadala súd o vypočutie v mieste svojho trvalého bydliska.

Dňa 24. júna 2004 svedok M. P. ospravedlnil svoju neúčast' na nastávajúcom pojednávaní.

Dňa 24. júna 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 30. júna 2004 okresný súd vyzval M. P., aby doručil súdu doklad o jeho práceneschopnosti.

Dňa 3. augusta 2004 okresný súd vyzval účastníkov, aby písomne predložili súdu otázky, ku ktorým má dožiadaný súd vypočúť svedkov E. Š. a M. P.

Dňa 6. augusta 2004 súd opätovne vyzval M. P., aby doručil súdu doklad o jeho práceneschopnosti.

Dňa 19. augusta 2004 odporca odpovedal na výzvu.

Dňa 20. augusta 2004 sťažovateľka odpovedala na výzvu.

Dňa 16. septembra 2004 okresný súd nariadil doručiť uznesenie č. k. 6 C 157/01-180 účastníkom konania a JUDr. E. Ď.

Dňa 29. apríla 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. M. U.

Dňa 20. septembra 2005 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. J. W.

Dňa 6. decembra 2005 okresný súd dožiadal Okresný súd Poprad (ďalej len „dožiadaný súd“) o vypočutie svedkov E. Š. a M. P.

Dňa 15. decembra 2005 okresný súd zaslal predmetný spis dožiadanému súdu.

Dňa 23. marca 2006 dožiadaný súd predvolal svedkyňu E. Š. a svedka M. P.

Dňa 19. apríla 2006 boli svedkovia E. Š. a M. P. vypočutí.

Dňa 24. apríla 2006 dožiadaný súd vrátil spis okresnému súdu.

Dňa 27. apríla 2006 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 14. jún 2006.

Dňa 14. júna 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom súd rozsudkom žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Dňa 6. júla 2006 okresný súd predĺžil lehotu na písomné vypracovanie uvedeného rozhodnutia do 31. júla 2006.

Dňa 31. júla 2006 bol predmetný rozsudok doručovaný účastníkom konania.

Dňa 18. augusta 2006 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Dňa 19. septembra 2006 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky.

Dňa 13. februára 2008 sa uskutočnilo vo veci odvolacie pojednávanie, na ktorom krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 157/01 dochádza k porušovaniu sťažovateľkinho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované

v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutej veci nečinný v období od 29. októbra 2001 do 18. júna 2002 (sedem mesiacov) a od 16. septembra 2004 do 6. decembra 2005 (štrnásť mesiacov). Okresný súd teda počas dvadsaťjeden mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalobkyňa v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. V súvislosti s vyjadrením podpredsedníčky okresného súdu, ktorá je *„toho názoru, že priet'ahy, ktoré vznikli sú úmerné náročnosti vybavovanej veci ako i množstvu vybavovaných vecí v oddelení 6C a viacnásobné prerozdelenie vecí vzhľadom na personálne zmeny v obsadení sudcov“*, treba opakovane zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou)

alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na „viacnásobné prerozdelenie vecí“ a na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení podpredsedníčky okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia podpredsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Pretože vo veci sťažovateľky okresný súd rozsudkom zo 14. júna 2006 rozhodol, pričom toto rozhodnutie medzičasom nadobudlo právoplatnosť, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk, pretože právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je neúmerne porušované.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v sume 30 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri účelne vynaložené úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia 17. januára 2006, podanie sťažnosti 31. januára 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 12. mája 2008). Za dva úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena v sume dvakrát po 2 730 Sk a dvakrát režijný paušál po 164 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2008, patrí odmena v sume 3 176 Sk a k tomu režijný paušál v sume 191 Sk v zmysle citovanej vyhlášky. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú spolu s DPH sumu 10 894,50 Sk.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatňovala náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby a tieto trovy vyčíslila celkovo v sume 10 794 Sk, ústavný súd - keďže to nie je v rozpore s platnými súvisiacimi predpismi - jej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v požadovanej výške, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľkou uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2008